

ÖCHER PLATT E.V.

VEREIN FÜR MUNDART UND VOLKSKUNDE

Wiverfastelovvend

Jlich, ov et reänt, ov Schnie än Frouß,
Fettdonnesteg es heij jät lous,
doe fiert d'r Öcher – wi me sitt,
atwier sing fönnefde Johreszitt,
Fraulü än Mädcher hant de Kaat,
schunkele at morjens op d'r Maat
än senge all vöör et Stadthuus
dat Leddche van „Mathild sing Blus“,
die het – wat ouch si Fränzje woss,
des angeren Dags net büjele moss.

Än lett d'r Prenz sich dan noch siieh,
doe jövv et bau jeä Haue mieh,
de Temperatur es uusjesprouche,
als wür d'r Ätna uusjebrouche.
D'r OB Philipp – tröjj än brav,
jövvt singe Huusdöörschlüssel av,
sätt – weil dat Drive höm jefällt:
„Ich jevv et op – maht, wat ühr wellt,“
verstecht noch jau si Jölde Boch,
jeäht danze – freut sich op d'r Zog
än uußerdem noch dorop – datt
heä fönnef Dag nu jeä Werk mieh hat.

D'r janze Daag bes ovvends spie,
kan ose Charlemang dan siieh,
wi sich sing Mädcher ammesiere,
bes een de Kriem sönd se ze hüre,
die Leddcher – die vür ömmer songe:
„Frau Timm“ – „D'r Lennet“ – „Öcher Jonge“.
Heä sätt jewess – wi ich höm kenn:
„Neä, wor dat des Johr wier ens schön“,
ovwahl – wi heä janz trurig sitt,
heä selvs nie jät ze drenke kritt.

Än övveral bejeänt me Fraue,
die hü jät wi en Huechzitt haue,
denn Möhne, Hexe, au Frejatte,
komme met avjeschneä Krawatte
langs Köllestroeß än Sankelbaach,
denn hü wor hönne jrueße Daag.

Hein Engelhardt